

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Lvdovici Molinæ, E Societate Iesv Theologiae Doctoris, &
Professoris, Commentaria, In primam D. Thomæ partem**

Molina, Luis de

Lugduni, 1622

Articvlvs II. Vtrum Deus omnia amet. art. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73915)

testatoris tanquam signum illius dicitur, nulli potest esse dubium. Vtrum verò hæc omnia signa semper significet volitionem, aut nolitionem, quæ propriè & formaliter sit in Deo: an verò tria priora, quando quod Deus præcipit, prohibet, aut consulit, non impletur, solum metaphoricè dicantur signa voluntatis diuinæ, quasi in Deo nulla sit volitio formaliter eorum, quæ ita præcipit aut consulit, sed solum in præcipiendo & consulendo se habeat ad modum volentis, multi, vt artic. 6. disput. 1. retulimus, affirmant: idque redolet D. Thomas hoc loco artic. 11. maxime in responsione ad vltimum. Contrarium nos ostendimus disputatione citata, nempe esse vera signa voluntatis conditionalis, quæ formaliter est in Deo, quæ vult talia fieri, si ipsi etiam homines per suum liberum arbitrium eadem velint. Poterit tamen quis fortè interpretari D. Thomam, vt solum velit non esse signa voluntatis absolutæ, quæ formaliter sit in Deo: non verò negare esse signa voluntatis conditionalis.

A dum quæstione præcedente artic. 6. dictum est. Atque adeò actum peccati, quoad esse in particulari quod habet à libero arbitrio operante contra legem suam, ac proinde operante non id, ad quod operandum à Deo collatum est, non diligit. Probat ergo prior pars conclusionis, quia diligere est velle bonum: Deus autem omnibus, quæ ab ipso sunt, vult cum minimum bonum ipsum existentia, estque saltem vniuersalis causa illius per suam voluntatem, vt quæstione præcedente ostensum est: ergo Deus diligit omnia quæ sunt. Posterior verò pars conclusionis probatur: quoniam nostra voluntas mouetur à bonitate rerum, ac proinde amor noster efficitur tamquam à parte causæ à bonitate rerum cognita, amor verò diuinus est causa bonitatis rerum. Hoc loco illud animaduerte, licet velle bonum alicui, sit diligere illud: attamen, vt 2. 2. q. 27. artic. 2. dicebamus, diligere ac amare aliquam rem latius patet: affici namque voluntate ad aliquid, est etiam illud diligere: non tamen est velle eadem bonum.

Amor noster ex parte efficitur à rebus: amor Dei est causa bonitatis rerum.

Amor benevolentia, & amicitia & concupiscentia quid.

QVÆSTIO XX.

De amore Dei.

ARTICVLVS I.

Vtrum in Deo sit amor.

Amor, & gaudium sunt in Deo, odium in eodem & deest: ac reliquæ verè affectus non nisi metaphoricè.

A c, & sequenti quæstione disserit D. Thomas de iis, quæ ad actum diuinæ voluntatis spectant. Conclusio huius articuli hæc est, In Deo est amor. Quæ conclusio est de fide, vt constat ex illo 1. Ioann. 4. Deus charitas est. Et ex illo Sapient. 2. Diligis omnia que sunt. Probat verò à D. Thoma, quoniam in Deo est voluntas pro actu voluntatis, vt quæstione præcedente visum est: sed primus actus voluntatis, sicut etiam primus actus appetitus sentientis, est amor, qui necessariò antecedit ceteros, vt optimè ostendit D. Thomas: ergo in Deo est amor.

Ex actibus & affectibus, quos 1. 2. q. 23. connumerat, solos tres tribuit Deo, nõ vt sunt cum transmutatione aliqua, quo pacto passionis dicuntur, atque ad appetitum sentientem pertinent, sed vt sunt actus voluntatis, neque amorem, & gaudium circa bonum, odium verò sepe detestationem circa malum, reliquos autem egregiè docet in responsionibus argumentorum imperfectionem habere annexam, & ideo Deo non, nisi metaphoricè, tribui posse.

Circa responsionem ad tertium animaduertendum est. Amorem distingui in amorem amicitia, seu potius benevolentia, & in amorem concupiscentia. Amor benevolentia est, quo nobis, aut alteri volumus aliquod bonum. Amor verò concupiscentia est, quo volumus tale bonum. Itaque vnus & idem amor, vt terminatur ad rem quam nobis aut alteri volumus, appellatur amor concupiscentia, vt verò terminatur ad nos, aut alterum, cui illud volumus, dicitur amor benevolentia. Dicitur etiam amor amicitia, sed tunc propriè, quando est ad alterum, qui redamare potest, atque adeò qui intellectu & voluntate præditus est. Amicitia namque propriè est inter duos, positæque est in mutuo amore & communicatione, vt 2. 2. q. 24. artic. 1. latè explicauimus. Amor ergo, quo Deus diligit creaturas intellectu minimè præditas, si spectetur quatenus per eum vult, vt habeat bonitates ac perfectiones, quas illis communicat, dicitur Ferrariensis 1. contra gentes, cap. 91. Scotus, Durandus, Gabriel, & alij in 3. dist. 32. non esse quidem amorem concupiscentia, sed esse amorem, non propriè amicitia, sed quasi amicitia. Possumus tamen illum appellare amorem benevolentia, quo illis ea bona, ac perfectiones vult: si verò spectetur quatenus vult creaturas illas, esse ita perfectas in vltimo hominum, simulque in gloriam suam, ad manifestationem scilicet suæ sapientia, bonitatis, & potentia, est amor concupiscentia, quo eas sibi, & nobis ita vult esse. Damnatos licet non diligat Deus amore amicitia, diligit tamè amore benevolentia, & concupiscentia, perinde atque res intellectu carentes, quo ad ipsorum esse naturale.

Damnatos quoque amore diligit Deus.

ARTICVLVS II.

Vtrum Deus omnia amet.

Deus quatenus diligit omnia.

C ONCLUSIO est, Deus diligit omnia, quæ aliquando sunt: aliter tamen ac homo. Prior pars est de fide, vt patet ex illo Sapientia 2. Diligis omnia, que sunt, & nihil casti eorum que fecisti. Intelligendum verò est, Deum diligere omnia, quæ sunt, quatenus ab eo ea intadente sunt proximè vel remotè. Vnde actum peccati diligit quoad entitatem ipsam, quatenus influere vult concursu generali, vt id sit, quod arbitrium creatum pro sua libertate efficere voluerit, quòdque præuidet futurum esse actum peccati: mallet tamen vt nunquam efficetur, quemadmo-

ARTICVLVS III.

Vtrum Deus equaliter diligit omnia.

VÆSTIO hæc facilis est. Ex parte enim actus, quo Deus res diligit, omnia equaliter diligit: quippe cum vnus & idem ac simplicissimus sit comparatione omnium. Ex parte verò boni, quod eo actu vult rebus, quas diligit, non omnia diligit equaliter, sed meliora magis diligit. Veraque pars conclusionis perspicua est, & certa.

ARTI